

Instruks for utføring av offentlig ettersøk Meløy kommune

Inngår i oppdragsavtale om ettersøk av vilt i Meløy kommune

RAUS OG
KRAFT

Innhold

Mandat og forord.....	4
2. Instruksens formål.....	4
3. Ansvarsavklaring	4
3.1 Storvilt	4
4. Ansvarsavklaring for påkjørt vilt, - kommune/Statens vegvesen.....	6
5. Fullmakter/tillatelser.....	6
5.1 Kunstig lys og motorkjøretøyer	6
6. Vilt med unormal adferd	7
7. Avliving av liggende skadet vilt	7
8. Utføring av ettersøk	7
8.1 Generelt	7
8.3 Ettersøk påfølgende dag	8
9. offentlig overtakelse av jaktettersøk	10
10 Håndtering av dødt vilt	11
11 Prøvetaking av vilt.....	11
12 Registrering og dokumentasjon av utførte oppdrag.....	11
12.1 Kartfesting	11
12.2 Beskrivelse og dokumentasjon av oppdraget	11
12.3 Hundepeler/GPS.....	12
12.4 Annen informasjon.....	12
12.5 Bruk av kategoriene for anføring av utfall av oppdraget	12
13. Kvalifikasjonskrav til offentlige ettersøksjegere i Meløy kommune	12
13.1 Krav til kompetanse.....	12
13.2 Krav til utstyr	13
13.3 Krav til eierforhold til hund og tilgjengelighet til utstyr og hund.....	13
13.4 Krav til ettersøksjegerens bosted.....	13
13.5 Vurdering av aktuelle kandidater	13
13.6 Krav til ettersøksjegerens ordinære arbeidssituasjon.....	13
14. Forventninger til offentlige ettersøksjegere og ettersøkshunder i Meløykommune.....	13
14.1 Fysisk form	13
14.2 Mentale egenskaper.....	14
14.3 Jakterfaring og evne til å bedømme vilt	14
14.4 Skyteferdigheter og sikkerhetsvurdering	14

14.5 Praktiske ferdigheter	14
14.6 Opptreden	14
14.7 Standhaftighet.....	14
14.8 Holdninger og innstilling	14
14.9 Responstid og tilgjengelighet til utstyr.....	14
14.10 Ettersøkshunden	14
15. Godtgjørelse og utbetaling.....	15
16. Kontaktperson.....	15
17. Vedlegg, utdrag fra lov, forskrift, rundskriv mm.	15

Mandat og forord

Kommunenes lovpålagte oppgave med skadet og sykt vilt er hjemlet i § 48 i *Lov om jakt og fangst av vilt (viltloven)* og i *Forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst* § 29 og § 27. Det vises til instruksens kapittel 17 hvor loven med forskrifter og kommentarer er gjengitt.

Dette innebærer utrykning for avliving og evt. ettersøk når det mottas melding om storvilt som fortsatt er i live etter en påkjørsel i trafikken, og når storvilt er skadet eller sykt av andre årsaker. Kommunen har også et ansvar overfor situasjoner der storvilt som er skadeskutt i forbindelse med ordinær jakt ikke finnes i løpet av første dag av jeger/ettersøksekvipasje. Da gjelder at på andre dag i ettersøket skal Jeger og jaktlag som har deltatt ved skadeskytingen av viltet, uten godtgjørelse bistå viltmyndighet eller politi i det videre ettersøk.

Meløy Kommune har inngått avtale med ettersøksjegere som skal ivareta dette lovpålagte ansvaret. Fra tid til annen oppstår det spesielle situasjoner der ettersøksjegeren kan bli usikker på regelverket og hvordan situasjonen skal håndteres. Vi har også sett at det er et behov for å avklare ansvaret for ulike viltarter og å gjøre noen avveininger mellom dyrevelferd og ressursbruk. Stikkord som forutsigbarhet, åpenhet, kvalitet og ensartet praksis er sentrale.

Denne instruksen inngår som en del av oppdragsavtalene som Meløy kommune inngår med ettersøksjegere gjeldende fra 28.05.2024.

2. Instruksens formål

- Ansvarsavklaring for ulike viltarter
- Sikkerhet, forutsigbarhet, åpenhet, faste rutiner, kvalitet og ensartet praksis
- Forhåndskunnskap om hvordan håndtere spesielle situasjoner
- Et høyt faglig nivå med best mulige teknikker for å optimalisere effektiviteten
- Avveining mellom dyrevelferd og ressursbruk
- Optimalisere ressursbruk mot dyrevelferd

3. Ansvarsavklaring

3.1. Storvilt

Med storvilt menes følgende viltarter: elg, hjort, dåhjort, villrein, rådyr, villsvin, muflon, moskusfe, bjørn, ulv, jerv og gaupe.

3.1.1 Hjortevilt

Kommunen har ansvaret for hjortevilt og storvilt som er klauvvilt dvs. elg, hjort, dåhjort, villrein, rådyr, villsvin, muflon og moskusfe.

3.1.2. Store rovdyr

Ansvar for store rovdyr, bjørn, ulv, jerv og gaupe, ligger hos Statsforvalteren.

- Politiet kan ha en rolle i forbindelse med sikkerhet.
- Kommunen kan i enkelte tilfeller få oppgaven fra Statsforvalteren til å gjennomføre det praktiske ettersøket.

Ettersøk etter disse 4 artene skal kun iverksettes etter ordre/klarering fra Statsforvalteren eller politiet. Statsforvalteren og politiet kan beslutte at ettersøk skal gjennomføres med særlig kvalifisert personell.

Ved funn av skadd gaupe, jerv, bjørn, ulv eller kongeørn varsles Statsforvalterens rovvilttelefon 478 29 091, nærmeste politimyndighet på tlf. 02800 og viltansvarlig i kommunen på tlf. 958 37 248. Funn av døde dyr meldes til viltansvarlig i kommunen.

3.2. Andre viltarter

Andre viltarter er ifølge Miljødirektoratet Mattilsynets ansvar, men utføres inntil videre av kommunen.

3.2.1 Ordinære viltarter

Dersom det blir påkjørt ordinære småviltarter som f.eks. oter eller rev skal kommunen sørge for ettersøk og evt. avliving.

3.2.2 Rødlisterarter og rovfugler

Skadde rovfugler og rødlisterarter skal tas hånd om. Veterinær/Mattilsynet kontaktes.

Ved behov kan leder for «Birdlife Norge, Sør-Salten lokallag, tlf 40 46 44 83 kontaktes.

Det meldes også fra til kommunens viltansvarlig.

Innsats for å holde liv i individet med formål om at det kan bli friskt avhenger av skadetilstand, status til arten og verdi iht. naturmangfold. Det henvises for øvrig til *Forskrift om hold av vilt i fangenskap og om oppdrett av vilt i innhegnet område.*

3.3. Husdyr

Er Mattilsynets ansvar.

Vakttelefon: 22 40 00 00

Lokal veterinærvakt: 715 11338

3.4. Sjøpattedyr

Er Fiskeridirektoratets ansvar.

Vakttelefon: 22 40 00 00

Lokal veterinærvakt: 715 11338

4. Ansvarsavklaring for påkjørt vilt, - kommune/Statens vegvesen

- Vilt som er påkjørt og drept på stedet er Statens vegvesen sitt ansvar.
- Vilt som er påkjørt og som etter påkjørselen er i live er kommunens ansvar.
- Dersom det er uklart om det påkjørte viltet er dødt er det et kommunalt oppdrag.

Når en blir oppringt av politiet om påkjørt vilt kan det i enkelte tilfeller være vanskelig å få eksakte opplysninger om viltet er dødt eller i live. I slike tilfeller skal det rykkes ut fra kommunen. Mange bilførere som har kjørt på et vilt har ikke kompetanse til å avgjøre om dyret er dødt eller ikke.

5. Fullmakter/tillatelser

5.1 Kunstig lys og motorkjøretøyer

«Ved ettersøk og avliving av skadet storvilt er det av stor betydning å få gjennomført dette på en rask og effektiv måte. Når ettersøket foregår i regi av kommunen, vil det være adgang til å benytte hjelpemidler som ikke er tillatt under ordinær jakt, f. eks bruk av kunstig lys og motorkjøretøyer. Droner kan brukes i ettersøk hvis de i fremtiden blir tillat.

5.2 Motorkjøretøy i utmark

«Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag (nasjonal forskrift) § 3, første ledd, bokstav j) hjemler bruk av motorkjøretøy på vinterføre for ettersøk av skadet storvilt, utenom ordinær jakt – så lenge dette skjer i regi av kommunen.

Videre er det krav om at all motorferdselen skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljø og mennesker, jfr. motorferdselloven § 8. Det innebærer at ferdselele ikke skal volde unødig skade på grunn, vegetasjon og dyreliv eller ulempe for andre, og for øvrig ikke unødig forstyrre eller forurene naturmiljøet.

Adgang til motorkjøretøyer som hjelpemiddel ved ettersøk på barmark har ingen direkte hjemmel og må omsøkes etter nasjonal forskrift § 6, innhentes også her, jfr motorferdselloven § 10»

- Motorferdselsmyndigheten i kommunen har gitt generell dispensasjon for uttransport av hjort og elg på barmark ved offentlig ettersøk iht nasjonal forskrift § 6 – kommer. Tillatelsen er begrenset til hjort og elg, samt til kun bruk av ATV og bil på traktorveier, og kun bruk av ATV i terrenget. Tillatelsen medbringes under kjøring. For utkjøring av vilt på vinterføre er det ikke behov for eget vedtak fra kommunen.

5.3 Løs hund i båndtvangstiden

Ettersøksjegere i kommunens tjeneste har iht. Hundelovens § 9, bokstav d tillatelse til å bruke løs hund i båndtvangstid når hunden er i aktiv bruk som ettersøkshund etter såret eller sykt vilt. Hvis hund slippes skal det tas særlig hensyn til ev. dyr på beite.

6. Vilt med unormal adferd

Ved melding om vilt med unormal adferd er det viktig å gjøre en fullstendig vurdering av dyret/skaden før det evt. avlives. Unngå å skyte i hodet og hjernen pga. prøvetaking. Når viltet er avlivet bør det tas kontakt med Mattilsynet for å forhøre seg om hvilke prøver som skal tas av dyret. Det vises til artikkelen «Unormal atferd hos hjortevilt» i fagtidsskriftet Hjorteviltet 2019.

7. Avliving av liggende skadet vilt

I de tilfeller der en kan sette avlivingskudd på kort hold (hovedsakelig liggende dyr som ikke klarer å komme unna), skal avlivingskuddet settes bakfra i overgangen mellom hodet og nakken. Unngå å skyte i hjernen på dyr det skal tas CWD-prøver av.

I de tilfellene der det er sikkerhetsmessige utfordringer med bakgrunn/rikosjetter kan avlivingskuddet om nødvendig settes i lunge/hjerte-regionen.

Avlivingskuddet skal være øyeblikkelig drepende.

I forbindelse med avliving av skadet vilt skal det tas hensyn til evt. tilskuere, og sørge for å håndtere situasjonen på en slik måte at unødvendige synsinntrykk for tilskuere unngås.

Om nødvendig å oppfordre til at tilskuere forlater stedet før avlivingen skjer. Det skal ikke tillates at det tas foto eller video av avlivingen.

8. Utføring av ettersøk

8.1 Generelt

Når det mottas en henvendelse fra politiet eller andre hvor det enten er:

- påkjørt et vilt* som ikke er dødt på stedet,
- observert et skadet vilt* med alvorlig skade, eller
- gjort observasjoner der det er mistanke om en alvorlig skade på et vilt*

skal ettersøksjegeren rykke ut. Med alvorlig skade regnes bl.a. brukket fot.

**Iht. kommunens ansvar definert i kapittel 3.*

Ettersøksjegeren skal sørge for at vedkommende som har meldt fra om det skadde/påkjørte dyret merker stedet hvor det skadde viltet ble observert/påkjørt, evt. at ettersøksjegeren på andre måter sørger for å få tilstrekkelig kjennskap til hvor det skadde dyret ble observert/påkjørt slik at ettersøk kan startes på riktig dyr.

Ved melding om påkjørsel/skadet dyr skal ettersøksjegeren som mottar meldingen gjøre det som er mulig for å klargjøre hendelsen ved å spørre ut bilførere om relevante opplysninger som kan være til nytte i ettersøket.

Ettersøksjegeren skal være oppmerksom på at en viltpåkjørsel kan være en sjokkartet opplevelse for bilføreren, og ta hensyn til det under utspørringen. På grunn av dette kan det komme motstridende og feilaktige opplysninger. Ettersøksjegeren må under ettersøket vurdere disse opplysningene opp mot de funn som han gjør, og være forberedt på at opplysningene som ble gitt ikke stemmer.

Når ettersøksjeger kommer til stedet og det skadde viltet ikke observeres på en slik måte at skaden kan bedømmes og dyret på grunnlag av dette evt. avlives, - skal det gjennomføres ettersøk med ettersøkshund med formål om å komme i posisjon til å observere det skadde dyret og eventuelt avlive det dersom skadene er alvorlige.

Ved påkjørsler der det påkjørte dyret er minimalt eller lite skadet, kan det være vanskelig å spore seg så nært inn på dyret at en kan se og bedømme skadetilstanden. Ettersøksjegeren skal da ut i fra eventuelle funn, kjennskap til hundens oppførsel i ulike situasjoner, evt. evne hos hunden å skille mellom friske og skadde dyr, sportegn o.l. som blir gjort under ettersøket fortsette sporingen til han/hun er rimelig sikker på at dyret ikke er alvorlig skadet.

Dette betinger at det vanligvis må spores et godt stykke etter det påkjørte/observerte dyret. Vurderingen om avslutning av ettersøket skal normalt skje etter en sporing som ofte er lengre enn kortere.

Dersom ettersøksjegeren fatter tillit til de opplysningene han mottar fra bilfører eller andre der det opplyses om at dyret er forsvunnet etter påkjørselen, vurderer ettersøksjegeren situasjonen og starter ettersøket på det tidspunktet han mener er mest hensiktsmessig og effektivt for å få sporet opp og avlive/friskmelde dyret. Dette kan f.eks. være i en situasjon der det er påkjørt et dyr på natten og det vurderes å vente med ettersøket i noen timer til det lysner.

Dersom dyret ligger på stedet og er skadet, f.eks. med lammet bakpart, skal det alltid rykkes ut umiddelbart for å avlive dyret.

8.2 Følgeskytter/postmannskap på ettersøk

Ettersøksjeger kan tilkalle følgeskytter/postmannskap dersom dette vurderes som påkrevet. Dette skal fortrinnsvis være en av de andre ettersøksjegerne som har ettersøksavtale med kommunen.

Under offentlig overtakelse av jaktettersøk skal jaktlaget som skadeskjøt dyret bistå i det videre ettersøket.

8.3 Ettersøk påfølgende dag

Dersom en vet, eller har indikasjoner på, at dyret er skadet skal ettersøket fortsette dag nr. 2.

8.4 Løs hund /slipp av hund

Før slipp av hund skal ettersøksjeger foreta en risikovurdering for hvorvidt hunden kan skades f.eks. ved påkjørsel, hvorvidt det er bufe i området og evt. hvordan hunden oppfører seg overfor bufe. I yngle- og kalvingsperioden skal det tas spesielt hensyn før slipp av løs hund. Hunden skal ha markeringsdekket med påskrift «Ettersøk» eller «Ettersøkshund».

8.5 Skadet mordyr med frisk kalv

Når et mordyr i dieperioden på våren/sommeren/tidlig høst er så skadet at det må avlives skal det vurderes ut ifra dyrevelferdshensyn om kalven(e) også skal avlives.

8.6 Merking av sporslutt ved avbrutt / avsluttet ettersøk

Ved ettersøk der det kan være aktuelt å gjenoppta søket, skal stedet for avslutning av ettersøk merkes med markeringsbånd og det skal tas GPS koordinater etter EUREF 32 slik at det skal være lett for evt. ny ettersøksjeger å finne stedet.

8.7 Sikkerhet overfor omgivelser

Ved ettersøk av skadet vilt skal sikkerheten overfor omgivelsene gå foran alt. Skudd skal ikke avfyes dersom bakgrunnen og kulefanget er usikkert, uavhengig av hvor skadet dyret er. Det innebærer at ettersøk i tettbygd strøk krever stor aktsomhet.

8.8 Sikkerhet på veg

1. Ved ettersøk på eller ved offentlig veg skal arbeidsvarslingsplanen følges. Arbeidsvarslingsplan godkjent av Statens vegvesen for å gjelde på FV og RV gjelder også for kommunale veger.
2. Ettersøksjegerne skal ha arbeidsvarslingkurs 1.
3. Ettersøksjegeren som er på vakt og som skal utføre ettersøket skal ha tilgang til alt materiell som kreves i arbeidsvarslingsplanen hjemme hos seg selv, evt liggende i sin bil som brukes ved utrykning.
4. Det skal brukes godt synlige klær som er godkjent av veimyndighetene til å bruke ved arbeid på offentlig veg iht klasse 3 i EN ISO 20471.
5. Bil som skal benyttes skal være utstyrt med gult blinklys på taket, som skal være synlig i 360 grader og som ved fri sikt er synlig på 250 meters avstand.
6. Alt varslingsmateriell skal være iht. arbeidsvarslingsplanen og godkjent av Statens vegvesen for bruk på offentlig veg.

8.9 Varsling av politiet ved ettersøk i tettbygde områder

Når et ettersøk skal foregå i et tettbygd område skal det gjøres en vurdering om politiet skal varsles før ettersøket iverksettes. Politiet varsles da også når ettersøket er avsluttet. Varsling til politiet er spesielt viktig hvis ettersøksoppdraget ikke er formidlet via politiets operasjonssentral.

8.10 Flere ettersøksoppdrag samtidig

Når ettersøksføreren blir oppringt/varslet om et nytt ettersøksoppdrag mens et annet ettersøk pågår skal ettersøksfører besvare oppringingen og skaffe seg de opplysninger som er mulig å skaffe iht rutine i denne instruksjonen.

Ettersøksjegeren tar så en avgjørelse på om han skal utføre dette oppdraget selv eller om han skal tilkalle en annen ekvipasje. Det tas også en vurdering og avgjørelse på hvilket oppdrag som av dyrevelferdsmessige hensyn skal prioriteres.

8.11 Våpen

Ettersøksjegeren skal ved alle ettersøk og utrykninger ha med godkjent og velegnet våpen for ettersøk på viltarten. Ved sporing med hund bæres våpenet vanligvis på ryggen i en «Skiskyttersele» eller ved å bruke ordinær våpenreim der våpenet henger på siden eller på ryggen. Dersom våpen med ordinær sikring (vanlige boltrifler og kombivåpen) bæres med patron i kammeret vil det under

ettersøk i tett vegetasjon være en fare for at kvister o.l. vil kunne komme i berøring med sikringen og slå den av. Dersom det så kommer en kvist eller grein inn i avtrekkerbøylen vil skuddet kunne gå av. Dette vil kunne være fatalt både for ettersøksjegeren, hunden og omgivelsene. På våpen med oppspenner der slagfjærene ikke er oppspent vil det ikke være noen fare for at dette vil kunne skje.

Under ettersøk der våpenet bæres i sele eller reim skal derfor våpen med ordinær sikring bæres uten patron i kammeret og først når en står i en situasjon der det skal skytes skal patron legges i kammeret. En praktisk løsning for rifler med magasin er at det under ettersøket er patroner i magasinet men ikke i kammeret (Norrlandssikring).

Våpen med oppspenner der slagfjærene er nedspent kan bæres med patron i kammeret under hele ettersøket.

8.12 Skudd mot skadet vilt under ettersøk

Skudd mot skadet vilt under ettersøk skal i utgangspunktet settes i vitale deler av dyret. I de tilfeller der det skadde dyret står eller går i en slik vinkel at det ikke er mulig å sette skuddet i vitale deler, samtidig som det er risiko for at dyret forsvinner, kan skudd settes i andre deler av dyret med formål om å stoppe det slik at det kan avlives med påfølgende avlivingskudd i vitale deler.

Før det avfyres skudd mot vilt skal ettersøksjegeren ha vurdert sikkerheten med tanke på bakgrunn og rikosjettfare.

Ettersøksjegeren skal gjøre sitt beste for å vurdere at det er det riktige skadde/syke dyret før det påskytes. Ettersøksjegeren skal ha god kunnskap og erfaring i å se og bedømme om vilt beveger og oppfører seg normalt eller unormalt, om dyret oppfører seg på en måte som indikerer om det kan være sykt eller skadet.

I enkelte helt spesielt krevende situasjoner kan det være umulig å vite med 100,0 % sikkerhet at det er det skadde dyret en har foran seg. Før det skytes må det i slike spesielle situasjoner gjøres en avveining mellom hvor stor sannsynlighet det er for at det er det riktige dyret, og mulighetene og sannsynligheten for å kunne komme inn på dyret på nytt ved fortsatt sporing.

Unntaksvis vil det derfor, i sjeldne tilfeller under helt spesielt krevende situasjoner, kunne bli skutt feil dyr. Dersom en skulle unngått dette 100% måtte ettersøksjegerne være meget tilbakeholdne med å skyte. En konsekvens av det ville blitt at flere skadde dyr i tvilstilfeller ikke blir avlivet med de dyrelidelser dette medfører.

8.14 Legitimering som kommunal ettersøksjeger

Ettersøksjeger skal på alle ettersøksoppdrag kunne legitimere seg dersom dette forespørres. Bekreftelse som ettersøksjeger fra kommunen forevises sammen med annen legitimasjon.

9. Offentlig overtakelse av jaktettersøk

Kommunen kan overta ettersøk etter påskutt hjortevilt dersom forholdene tilsier dette. Dette avgjøres av kommunes viltansvarlige.

Organisering og utførelse av ettersøket skal skje i nær kontakt mellom kommunens viltansvarlige og kommunal ettersøksjeger. Avgjørelsen om avslutning av ettersøket tilligger kommunes viltansvarlige.

Under ettersøket skal ettersøksjegeren bære våpen som er godkjent på viltarten.

Dersom det oppstår en situasjon der en jeger/jaktleder har behov for ettersøksekvipasje, og ikke oppnår kontakt eller svar fra ettersøksekvipasjen som hun/han har inngått avtale med, skal jeger/jaktleder ta kontakt med kommunens viltansvarlig. Viltansvarlig kan ta avgjørelser vedrørende kommunal overtakelse av private ettersøk.

Ettersøket vil da bli overtatt og utført av kommunen som et kommunalt/offentlig ettersøk.

10 Håndtering av dødt vilt

Vilt som er påkjørt og drept på fylkesveier, riksveier eller europaveier og som ligger på eller i umiddelbar nærhet til veien har Statens Vegvesen/kontraktør ansvar for å fjerne.

Vilt som er påkjørt og drept på kommunale veier og ligger på eller i umiddelbar nærhet til kommunens veigrunn har kommunen ansvar for å fjerne.

Forøvrig er dødt vilt grunneiers ansvar. Dersom kommunen ut ifra andre spesielle forhold som forurensing, lukt, med mere, vil kommunen fjerne dødt vilt på annens eiendom.

Fallvilt som kan ha verdi som vitenskapelig materiale eller utstoppingsmateriale, jf. forskrift om ivaretagelse av dødt vilt av 18. juni 2004 tas vare på. Viltet overleveres kommunen etter nærmere avtale.

11 Prøvetaking av vilt

Når ettersøksjegeren har avlivet et skadet eller sykt vilt, eller kommer til stedet der viltet er dødt, skal han ta prøver av det døde viltet dersom kommunen er pålagt det av viltmyndighetene.

Ettersøksjegeren skal emballere og sørge for å sende prøvene til rette instans. Prøvens nummer legges inn i Hjorteviltregisteret. Prøvetaking for skrantesyke (CWD) skal pr 2019 tas av alt hjortevilt som er ett år eller eldre.

Vilt med spesiell og mistenkelig adferd som er avlivet bør det tas prøver av. Det anbefales å ta kontakt med Mattilsynet om hvilke prøver som skal tas og sendes til Veterinærinstituttet.

12 Registrering og dokumentasjon av utførte oppdrag

Etter utført oppdrag skal ettersøksjegeren sende inn skriftlig rapport til viltansvarlig i kommunen.

12.1 Kartfesting

Alle oppdrag skal kartfestes. For påkjørsler er det påkjørselstedet på veien som skal kartfestes. For skadet eller syke dyr av andre årsaker er det stedet der dyret ble funnet, observert eller skutt som kartfestes.

12.2 Beskrivelse og dokumentasjon av oppdraget

Det skal angis i rapporten:

- hvem som kontaktet ettersøksjeger
- tidspunkt når dette skjedde

- viktigste opplysningene som ble gitt
- viktige observasjoner som ble gjort under ettersøket samt utfall og evt. kort vurdering om avslutning
- tidspunkt for når ettersøket ble avsluttet.
- navn på ettersøksjeger

12.3 Hundepeiler/GPS

Under ettersøk er det en fordel at hunden er utstyrt med hundepeiler. Ved bruk av løs ettersøkshund bør det absolutt brukes hundepeiler. Det anbefales at ettersøksjegeren lagrer sporlogg/kart for eget bruk, evt. at foto av kartet med sporløypen lagres.

12.4 Annen informasjon

Det skal også gis informasjon om det er tatt CWD-prøve og nummeret på

12.5 Bruk av kategoriene for anføring av utfall av oppdraget

Observert. antatt uskadd

Bruk av kategorien betinger at dyret det er drevet ettersøk på er observert tilstrekkelig til å vurdere at dyret ikke er alvorlig skadd.

Ettersøk avsluttet – ikke funnet

Når ettersøket avsluttes uten at dyret er funnet, og betingelsene for bruk av kategorien «Observert, antatt uskadd» ikke er oppfylt, skal «Ettersøk avsluttet – ikke funnet» brukes.

Avlivet på stedet

Brukes når dyret er avlivet uten at det var behov for å spore med hund for å finne det.

Avlivet etter ettersøk

Brukes når dyret er avlivet og det var behov for å spore med hund for å finne det.

Funnet dødt under ettersøk

Brukes når dyret er funnet dødt og det var behov for å spore med hund for å finne det.

Dødt på stedet

Brukes når dyret er funnet dødt uten at det var behov for å spore med hund for å finne det.

13. Kvalifikasjonskrav til offentlige ettersøksjegere i Meløy kommune

13.1 Krav til kompetanse

- Godkjent ettersøksekipasje for offentlige ettersøk (A)

- Videregående ettersøkskurs (A)
- Arbeidsvarslingskurs 1 (B)
- Innført i jegerregisteret (A)
- Bestått skyteprøve for storvilt (A)
- Inneha våpenkort for våpen egnet til ettersøk av storvilt (A)
- Førerkort for bil (A)

*A = Må ha, B = Bør ha.

13.2 Krav til utstyr

- Godkjent ettersøkshund (B)
- Hensiktsmessig våpen godkjent og egnet til ettersøk og avliving av alle aktuelle viltarter (A)
- Skilt, bekledning, varsling- og sikringssutstyr iht gjeldende arbeidsvarslingsplan (B)
- Bil som er egnet til transport av bl.a. personlig utstyr, arbeidsvarslingsutstyr, hund og dødt vilt til og med rådyrs størrelse (A)
- Tilhenger for å transportere større hjortevilt (B)
- Hundedekken med påskrift ettersøk samt gps (B)

13.3 Krav til eierforhold til hund og tilgjengelighet til utstyr og hund

Ettersøksjeger skal ha disponibel hund som ettersøksjegeren er godkjent ettersøksekipasje sammen med.

13.4 Krav til ettersøksjegerens bosted

Ettersøksjegeren skal være bosatt, og ha registrert adresse i folkeregisteret, i Meløy kommune eller i Gildeskål på fastlandet.

13.5 Vurdering av aktuelle kandidater

Meløy kommune vil primært inngå oppdragsavtaler med ettersøksjegere som oppfyller alle eller de fleste kvalifikasjonskrav.

13.6 Krav til ettersøksjegerens ordinære arbeidssituasjon

Ettersøksjegeren bør ha en arbeidssituasjon der han/hun er tilgjengelig for å dra på ettersøksoppdragene når disse kommer.

14. Forventninger til offentlige ettersøksjegere og ettersøkshunder i Meløy kommune

14.1 Fysisk form

Ettersøksjegeren må være i normalt god form slik at han gå i terreng over lengre tid.

14.2 Mentale egenskaper

Ettersøksjegeren må være mentalt forberedt for alle situasjoner som kan oppstå og ha en klar vurderingsevne og beslutsomhet til å ta og gjennomføre riktige avgjørelser, - også i stressende situasjoner.

14.3 Jakterfaring og evne til å bedømme vilt

Ettersøksjegeren skal være en erfaren storviltjeger. Ettersøksjegeren skal ha god kunnskap og erfaring i å se og bedømme om vilt beveger og oppfører seg normalt eller unormalt, om dyret oppfører seg på en måte som indikerer om det kan være sykt eller skadet.

14.4 Skyteferdigheter og sikkerhetsvurdering

Ettersøksjegeren må inneha gode og tilstrekkelige skyteferdigheter til å håndtere enhver situasjon på en rask og sikker måte, vanligvis i stående stilling uten anlegg. Før det avfyres skudd mot vilt skal ettersøksjegeren ha vurdert sikkerheten med tanke på bakgrunn og rikosjettfare.

14.5 Praktiske ferdigheter

Ettersøksjegeren skal ha gode praktiske ferdigheter og inneha egenskaper til å håndtere og slutføre krevende oppgaver egenhendig under alle forhold og tider på døgnet

14.6 Opptreden

Ettersøksjegeren som er på oppdrag skal i all sin kontakt med andre personer opptre høflig, rolig og korrekt.

14.7 Standhaftighet

I enkelte perioder på året, fortrinnsvis på våren og høsten, vil det kunne være ettersøk/påkjørsler hver dag/natt over flere dager. Ettersøksjegeren må kunne håndtere slike arbeidstopper. Når det har vært uttrykning to netter på rad bør ettersøksjegeren vurdere å avtale med en annen ettersøksjeger om å overta vakta for en periode.

14.8 Holdninger og innstilling

Grunnholdningen til arbeidet som ettersøksjeger er interesse og eget initiativ til å tilegne seg kunnskap og ferdigheter for å kunne utføre vanskelige og krevende ettersøk. Dette betinger en genuin interesse for faget.

14.9 Responstid og tilgjengelighet til utstyr

Ved oppdrag som krever rask uttrykning skal ettersøksjegeren være på vei til stedet senest en halv time etter at oppdraget ble mottatt. Ettersøksjeger skal ha alt utstyr og hund stående klart ved sin bopel, evt. ha dette med seg i sin bil, når ettersøksjegeren er på vakt.

14.10 Ettersøkshunden

Ettersøkshunden skal være i god fysisk og psykisk form for å takle de samme utfordringene som ettersøksjegeren slik det er beskrevet ovenfor. Ettersøksjegeren forventes i inneha en grundig

trening sammen med sin hund ved sportrening slik at ettersøksjegeren klarer å tolke og lese de signalene som hunden gir i ulike situasjoner ved ulike viltarter. Ettersøkshunden skal kunne spore elg, hjort og rådyr samt oter. Hunden må kunne takle de vanlige forstyrrelsene og distraksjonene som oppstår under ettersøk, f.eks husdyr og andre mennesker. Det er en stor fordel dersom ettersøkshunden også kan arbeide som løs ettersøkshund med å ta stålos.

15. Godtgjørelse og utbetaling

Godtgjørelse for utført arbeid skjer etter at timeliste for ettersøk/kjøring er levert til viltansvarlig i kommunen. Timelister innsendes i slutten av hvert kvartal.

Registrering av timer/kjøring skal føres opp på tilsendt excel-skjema.

16. Kontaktperson

Praktiske spørsmål/avklaringer omkring ettersøk, endring av telefonnummer/adresse, spørsmål/oppsigelse av arbeidsavtale eller behov for utstyr som refleksevest eller CWD-prøver kan rettes til viltansvarlig i kommunen på tlf. 958 37 248.

17. Vedlegg, utdrag fra lov, forskrift, rundskriv mm.

1. Viltlovens § 48
2. Forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst med kommentarer, instruksjoner og avtaler M-520, 2016
3. Rundskriv mars 2002 DN Viltloven – om kommunal viltforvaltning
4. Lov om dyrevelferd
5. Vegtrafikklovens § 12

GLOMFJORD NEVERDAL ENGAVÅGEN REIPÅ STØTT
MELØYA BOLGA ÅGSKARDET HALSA ØRNES

RAUS OG KRAFTFULL

meloy.kommune.no